

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๒๓/๒๕๖๔

วันที่ ๒ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นางสาวลภัสสรดา โสตาพิศุทธิ์ ผู้อุทธรณ์
นายกองค้การบริหารส่วนตำบลลิเซ เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีไม่ต่อใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ตั้งอยู่เลขที่ ๗๗ บ้านน้อยดงเมือง หมู่ที่ ๙ ตำบลลิเซ อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ จังหวัดศรีสะเกษ ได้รับคำสั่งนายกองค้การบริหารส่วนตำบลลิเซ เจ้าพนักงานท้องถิ่น คำสั่งที่ ๘๒๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ใช้อำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ต่อใบอนุญาตประกอบกิจการ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย ขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ปรากฏหลักฐานตามใบตอบรับของการไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ โดยกรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๔ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๘๗๕ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๔ ขอส่งเอกสารเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๘๗๗ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือที่ ศก ๙๑๑๐๑/๔๔ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๔ ชี้แจงแก้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๘๗๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ แจ้งให้ศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๒๐.๐๑/๑๕ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๔ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นายพรชัย หริคำภา ตำแหน่งนิติกร ชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๓๖-๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรในลักษณะที่เป็นการค้า ใช้ชื่อสถานประกอบกิจการว่า “สุขรดาฟาร์ม” ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ประเภทการเลี้ยงสุกรเกินกว่า ๓๐ ตัวเพื่อการค้า เล่มที่ ๑ เลขที่ ๐๐๗ ปี ๒๕๖๓ ออกให้เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๒

ใช้ได้ถึง...

ใช้ได้ถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๓ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตพร้อมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๓ หลังจากได้รับคำขอเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์เพิ่มเติมเอกสารและแจ้งขยายเวลาการพิจารณาออกใบอนุญาตออกไปอีก ๒ ครั้ง จากนั้นเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งแจ้งไม่อนุญาตประกอบกิจการเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ โดยให้เหตุผลว่า ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในข้อ ๒ ระบุข้อความไว้ว่า “ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขโดยเฉพาะดังต่อไปนี้ (๑) ต้องไม่ก่อให้เกิดมลภาวะ มลพิษ และมีกลิ่นเหม็น ส่งผลกระทบต่อการทำงานของประชาชน ในชุมชน (๒) ต้องปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นอย่างเคร่งครัด” อีกทั้งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลิเซ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ บัญญัติไว้ว่า “ข้อ ๖ ผู้ประกอบกิจการตามประเภทที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้า จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์อันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ดังต่อไปนี้ (๑) สถานที่ประกอบกิจการจะต้องตั้งอยู่ในทำเลที่จะทำรางระบายน้ำโสโครกไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ หรือระบบบำบัดน้ำเสียได้โดยสะดวก และการระบายน้ำโสโครกจะต้องไม่ทำให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อาศัย บริเวณใกล้เคียง... (๗) จะต้องปฏิบัติตามทุกอย่างเพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะตามคำแนะนำของ เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่” เนื่องจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนในพื้นที่ว่าได้รับกลิ่นเหม็นจากฟาร์มสุกรส่งผลกระทบต่อการทำงานของประชาชนซึ่งไม่เป็นไปตามเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตข้อ ๒ (๑) และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำสั่งให้ระงับหรือขจัดเหตุเดือดร้อนรำคาญรวม ๓ ครั้ง แต่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถระงับหรือขจัดเหตุเดือดร้อนรำคาญได้ตามข้อ ๒ (๒) สถานประกอบการฟาร์มสุกรไม่มีระบบควบคุมการระบายน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพทำให้น้ำเสียไหลออกจากฟาร์มสู่พื้นที่ของเอกชนส่งผลกระทบต่อพืชผลการเกษตร (นาข้าว) ได้รับความเสียหายซึ่งไม่เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลิเซ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๖ (๑) ด้วย จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นได้ว่าผู้อุทธรณ์ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตข้อ ๒ และข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลิเซ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่ง โดยโต้แย้งว่า ข้อ ๑ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ได้ขออนุญาตก่อสร้างขอบด้วยกฎหมายโดยรับจ้างเลี้ยงสุกรให้กับบริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ประกอบด้วย ส่วนที่ ๑ อาคารโรงเรือนเลี้ยงสุกร ขนาด ๑๕ x ๖๕ เมตร จำนวน ๓ หลัง เป็นอาคารเลี้ยงสุกรระบบปิด แต่ละอาคารเป็นโรงเรือนชั้นเดียว โครงสร้างทำด้วยเหล็ก หลังคามุงด้วยเมทัลชีท พื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก ฝ้าเพดานทำด้วยแผ่นยางสังเคราะห์ ชนิดเหนียว เกรดเอ ผนังก่ออิฐบล็อกฉาบปูน ด้านหน้าเป็นแพดเตอร์น้ำ (Cooling Pad) สำหรับให้ความเย็น และปรับอุณหภูมิ ด้านหลังอาคารเป็นพัดลมดูดอากาศจำนวน ๖ ตัว ภายในโรงเรือนแต่ละหลังแบ่งเป็นคอกเลี้ยงสุกร ขนาด ๖ x ๘ เมตร จำนวน ๑๖ คอก เลี้ยงสุกรแต่ละโรงเรือนประมาณ ๖๐๐ ตัว มีคนงานเลี้ยงสุกรจำนวน ๔ คน (เพิ่มขึ้นตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ๑ คน) ส่วนที่ ๒ โรงเก็บอาหารสุกร ขนาด ๘ x ๑๒ เมตร และ ๖ x ๘ เมตร จำนวน ๒ หลัง ส่วนที่ ๓ ระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นบ่อไบโอแก๊ส ที่เก็บมูลสุกร ๑ บ่อ และบ่อเก็บระบบน้ำเสียอีก ๓ บ่อ (ชุดเพิ่มจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ อีก ๑ บ่อ) ส่วนที่ ๔ ลานตากมูลสุกร ขนาด ๔ x ๑๒ เมตร จำนวน ๒ ลาน พร้อมโรงเก็บมูลสุกร และส่วนที่ ๕ บ่อทิ้งซาก ขนาดกว้าง ๑ เมตร ลึก ๔ เมตร จำนวน ๑ บ่อ ข้อ ๒ ผู้อุทธรณ์ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ประกอบกิจการใช้ได้ถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๓ ก่อนที่ใบอนุญาตจะหมดอายุผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอต่อใบอนุญาตลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๓ ภายหลังจากยื่นคำขอทางองค์การบริหารส่วนตำบลลิเซได้ขอเอกสารเพิ่มเติม ครั้นครบกำหนด ๓๐ วัน ที่จะต้องมีคำสั่งตามกฎหมายเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แจ้งขยายเวลาในการออกคำสั่ง ๒ ครั้ง ๆ ละ ๑๕ วัน อ้างเหตุว่าอยู่ในระหว่าง

ขอความเห็น...

ขอความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จนกระทั่งวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีคำสั่งแจ้งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ ผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เวลา ๑๖.๓๐ น. และเห็นว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดต่อเหตุผลและข้อเท็จจริง มีเจตนาที่จะกลั่นแกล้งให้ผู้อุทธรณ์เกิดความเสียหายจนเกินเหตุเกินสมควร และชี้แจงในประเด็นที่เป็นข้ออ้างไม่ต่อใบอนุญาตว่า ข้อ ๓ ประชาชนในพื้นที่ได้รับกลิ่นเหม็นส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตจริงหรือไม่ ๑) ผู้อุทธรณ์ได้รับการต่อใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ออกให้ตามคำสั่งของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่เพิกถอนคำสั่งเดิมของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ ทั้งนี้ ก่อนที่จะเลี้ยงสุกผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหารีเอกลิ่นที่จะรบกวนเพื่อนบ้านตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและนายอำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ โดยรื้อระบบกำจัดกลิ่นแบบเดิมคือระบบม่านกระจายน้ำด้านหลังพัดลมดูดอากาศออกทั้งหมด เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลโอ๊ะเจ็งว่าระบบกำจัดกลิ่นแบบเดิมใช้ไม่ได้ผล และได้ก่อสร้างเป็นห้องกำจัดกลิ่นตามแบบแปลนของบริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) โดยก่อสร้างเป็นอาคารชั้นเดียว ด้านหลังติดพัดลมดูดอากาศขนาด ๖ x ๑๓ เมตร พื้นท่อนกริตเสริมเหล็ก หลังคามุงด้วยเมทัลชีท ด้านข้างก่ออิฐฉาบปูน มีประตูเข้าออก ๒ ด้าน ด้านหลังยาวตลอดแนว ๑๓ เมตร เป็นกระดาศชักกลืนสูง ๒.๕๐ เมตร บนกระดาศชักกลืนเป็นท่อกระจายน้ำไหลวนจากบ่อน้ำด้วยมอเตอร์ขนาด ๑ แรงม้า เติมน้ำยาลดกลิ่น SK ๑๐๐ ด้านหลังกระดาศชักกลืนปิดทับด้วยแผงถ่านเพื่อลดกลิ่นอีกชั้นหนึ่ง นอกจากนี้ระหว่างพัดลมดูดอากาศกับกระดาศชักกลืนยังติดตั้งสเปรย์ละอองไอน้ำ เติมน้ำยาลดกลิ่นเช่นเดียวกัน ซึ่งระบบนี้ทางบริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นยืนยันว่า เป็นระบบกำจัดกลิ่นได้ดีที่สุดและใช้ได้ผลดี ซึ่งผู้ประกอบการในเครือของบริษัทที่เกิดปัญหาประชาชนร้องเรียนเรื่องกลิ่นนำไปก่อสร้างติดตั้งใช้ในหลายโครงการ ปัญหาการร้องเรียนหมดสิ้นไป เมื่อทำการก่อสร้างเสร็จก่อนลงลูกสุกเลี้ยง ผู้อุทธรณ์ได้เชิญเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาตรวจทดสอบแล้ว อาทิ นายอำเภอ นายก อบต. ปศุสัตว์ สาธารณสุข สำนักสิ่งแวดล้อมและประชาชน ซึ่งทุกฝ่ายก็ล้วนพอใจ นอกจากนี้ยังได้แจ้งให้ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโอ๊ะเจ็งทราบถึงการปรับปรุงแก้ไขปัญหารีเอกลิ่นดังกล่าวนี้ด้วย หลักการใช้งานเมื่อพัดลมดูดอากาศดูดกลิ่นที่จะฟุ้งมีจากภายในโรงเรือนออกมากระทบกับสเปรย์ละอองไอน้ำซึ่งมีน้ำยาลดกลิ่นผสมอยู่กลิ่นจะเจือจางลง จากนั้นลมจะผ่านมายังเยื่อกระดาศชักกลืนซึ่งมีน้ำผสมน้ำยาลดกลิ่นเช่นเดียวกัน หากมีกลิ่นหลงเหลืออยู่กระดาศชักกลืนจะทำการดูดซับไว้จนหมด หลังแผ่นกระดาศชักกลืนยังมีแผงถ่านยาวตลอดแนวคอยชักกลืนเป็นชั้นตอนสุดท้ายก่อนที่อากาศจะออกสู่ภายนอก โดยใช้บ่อก่อสร้างทั้ง ๓ หลังกว่าสี่แสนบาท โดยเปิดใช้งานตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นมาทำงานด้วยระบบอัตโนมัติ โดยได้ดำเนินงานตามแผนการลดปัญหาเรื่องกลิ่นที่จะมีต่อชุมชนตามแผนงานที่กำหนดไว้ (กระดาศชักกลืนมีลักษณะเหมือนรังผึ้ง ลมผ่านได้ แต่ละกอนหนา ๑๕ ซม. กว้าง ๓๐ ซม. สูง ๒.๕๐ เมตร) ๒) ภายในอาคารโรงเรือนแต่ละหลังยังติดตั้งสเปรย์หมอกจำนวน ๖ หัวฉีด พ่นลดกลิ่นและปรับอุณหภูมิในอาคาร นอกจากนี้อาจารย์จากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้เข้ามาช่วยเหลือวิเคราะห์เรื่องกลิ่นที่อาจเกิดขึ้นจากความอับชื้นภายในอาคาร โดยแนะนำให้ติดตั้งระบบไฟฟ้าและพัดลมดูดอากาศแบบ Inverter โดยระบบนี้เป็นระบบที่ดีและทันสมัยจะทำงานด้วยระบบอัตโนมัติทั้งหมด ควบคุมอุณหภูมิความชื้นภายในอาคาร ควบคุมระบบไฟฟ้าภายในอาคารทั้งหมด เช่น ไฟกกและแสงสว่าง ป้อนน้ำ ควบคุมการทำงานของพัดลมดูดอากาศ เป็นต้น ซึ่งจะทำให้สภาพแวดล้อมภายในอาคารโรงเรือนแห้งไม่มีความอับชื้นจะลดกลิ่นจากมูลสุกภายในโรงเรือนได้ผลดี โดยผู้อุทธรณ์ได้ทำการติดตั้งแล้วเสร็จตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ใช้เงินลงทุนไป ๔๖๐,๔๐๐ บาท และได้เปิดใช้งานตลอดเวลา ๓) แผนการปฏิบัติงานที่ทางฟาร์มได้กำหนดไว้คนงานทุกคนจะต้องปฏิบัติโดยเคร่งครัดก็คือการทำความสะอาดคอกสุกร กวาดล้างมูลสุกจนสะอาดลงสู่บ่อไบโอแก๊สซึ่งเป็นบ่อเก็บมูลสุก จากนั้นรดพื้นคอกและส้วมน้ำด้วยน้ำยาลดกลิ่นชีวภาพ อีเอ็มและน้ำยาลดกลิ่น Microlift วันละ ๒ ครั้งทุกวัน ซึ่งแผนการปฏิบัติงานดังกล่าวได้แจ้งให้ทางองค์การบริหารส่วนตำบลโอ๊ะ

ทราบด้วยแล้ว...

ทราบด้วยแล้ว จะเห็นได้ว่าผู้อุทธรณ์มีได้นิ่งนอนใจที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องกลิ่นจากฟาร์มสุกร ถึงแม้ว่า การร้องเรียนของประชาชน การกล่าวอ้างของเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีมูลความจริงหรือไม่ก็ตาม และแม้ว่า จะใช้เงินจำนวนมากแค่ไหน ผู้อุทธรณ์พยายามกั๊มาดำเนินการเพราะเห็นว่า การอ้างของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ว่าได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนว่าได้รับกลิ่นส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่มี หลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรสักครั้ง ซึ่งขัดกับผลการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ/และเรื่องร้องเรียนของ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษได้ออกไปทำการ สำรวจตรวจสอบพร้อมกับเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลโอ๊ะ เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๓๐ น. ในเรื่องกลิ่นและระบบบำบัดน้ำเสีย และรายงานในบันทึกว่าตรวจสอบว่า สถานประกอบการกิจการของผู้อุทธรณ์ มีระบบบำบัดกลิ่นแบบ Inverter ในอาคารทุกโรงเรือน ตรวจสอบบริเวณท้ายโรงเรือนมีกลิ่นเล็กน้อย จะเห็นว่า เมื่อท้ายโรงเรือนซึ่งเป็นจุดที่จะต้องมิกลิ้นเหม็นมากที่สุดและเป็นช่วงเวลาที่สุดท้ายที่สุดกำลังจะจำหน่ายได้ แต่จากการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษซึ่งเป็นคนกลางกลับเห็นว่ามิกลิ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เมื่อเป็นเช่นนี้จะมิกลิ้นไกลออกไปบริเวณต่อการดำรงชีวิตของประชาชนตามที่กล่าวอ้างได้อย่างไร ซึ่งขัดกัน กับเหตุที่ไม่ต่อใบอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและไม่มีผลตรวจในทางวิทยาศาสตร์มาสนับสนุนตามคำสั่ง ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่ได้สั่งไว้เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ ดังนั้น ข้ออ้างที่ไม่ต่ออายุ ใบอนุญาตในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ในการตรวจวัดระดับกลิ่นของเจ้าหน้าที่ จากกรมควบคุมมลพิษมีการเก็บตัวอย่างกลิ่นเพื่อตรวจหาค่าความเข้มข้นของกลิ่นว่าเกินมาตรฐาน ๓๐ หน่วย (Odor Unit: OU) ตามประกาศของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ ข้อ ๒ หรือไม่ ซึ่งผลการตรวจวัดยังไม่ทราบว่ามีจุดใดที่มีค่าเกินมาตรฐานหรือไม่ โดยหากผลการตรวจพบว่า มีจุดใดจุดหนึ่งเกินมาตรฐานก็สามารถที่จะแก้ไขได้และการมิกลิ้นเหม็นมีเพียงช่วงสั้น ๆ ๔-๕ นาทีเท่านั้น ไม่ได้เกิดขึ้นทั้งวันทั้งคืน การอาศัยเหตุเพียงเท่านั้นไม่ต่อใบอนุญาต จึงเป็นมาตรการที่รุนแรงเกินสมควร นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาคำสั่งเตือนของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ทั้ง ๓ ฉบับ ทียกมาเป็นข้อกล่าวอ้างในการไม่ต่อใบอนุญาตซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าเป็นไปโดยมิชอบ กล่าวคือ ผู้อุทธรณ์คิดว่าเป็นการวางแผนเพื่อให้มีเหตุผลมีน้ำหนักเพราะเป็นการเร่งออกหนังสือเตือนในเดือนสิงหาคม ๒๕๖๓ ซึ่งใกล้วันที่ใบอนุญาตจะหมดอายุและจะมีการขอต่อใบอนุญาตใหม่ มีการออกหนังสือเตือน ๒ ฉบับ ห่างกันเพียงอาทิตย์เศษ และก่อนที่จะมีการออกหนังสือเตือนในครั้งที่ ๓ เพียงไม่กี่วัน เจ้าหน้าที่จาก กรมควบคุมมลพิษได้ออกมาตรวจสอบพิสูจน์กลิ่นและรายงานว่าด้านหลังโรงเรือนเลี้ยงสุกรมิกลิ้นเพียงเล็กน้อย ขัดกับการออกหนังสือเตือนของเจ้าพนักงานท้องถิ่นดังกล่าว และในการเตือนครั้งที่ ๓ ก่อนที่ใบอนุญาต หมดอายุเพียง ๓ วัน ทางฟาร์มได้จับสุกรออกไปบางส่วนจนเบาบางลงแล้ว อย่างไรก็ตามการออกหนังสือเตือน ทั้ง ๓ ฉบับ ผู้อุทธรณ์ก็ได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำทุกประการและรายงานผลให้ทราบทุกครั้ง ทำให้ อดสงสัยไม่ได้ว่า การเร่งมีหนังสือเตือนในเดือนที่ใบอนุญาตใกล้หมดอายุเพื่อที่จะยกเอามาเป็นเหตุผลในการ ที่จะไม่ต่อใบอนุญาต เพราะการออกหนังสือเตือนดังกล่าวขัดกับความเห็นของเจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ ที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียดังได้เรียนข้างต้น ข้อ ๔ ไม่มีระบบควบคุมการระบายน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพจริงหรือไม่ การกล่าวอ้างของเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีระบบควบคุมการระบายน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพ ทำให้น้ำเสียไหลออกจากฟาร์มสู่พื้นที่ของเอกชนส่งผลกระทบต่อนาข้าวได้รับความเสียหาย ข้อนี้ผู้อุทธรณ์ ขอเรียนว่า ฟาร์มของผู้อุทธรณ์ใช้เนื้อที่ประมาณ ๑๐ ไร่ ตั้งอยู่บนที่ดินของผู้อุทธรณ์เองบนโฉนดเนื้อที่ ๓๑ ไร่เศษ ดังนั้น ที่ดินรอบ ๆ ฟาร์มเป็นที่ดินของผู้อุทธรณ์ก่อนที่จะไปถึงที่ดินเอกชนข้างเคียง และขอยืนยันว่าทางฟาร์ม ไม่มีการระบายน้ำเสียออกจากฟาร์ม และทางฟาร์มมีระบบกักเก็บน้ำเสียสามารถเก็บน้ำเสียได้ ๒ ช่วงเวลาการผลิต มีบ่อเก็บมูลสุกรซึ่งเป็นบ่อไบโอแก๊ส ๑ บ่อ ความจุ ๒,๘๘๐ ตาราง เมตร และบ่อเก็บน้ำเสีย จำนวน ๓ บ่อ ความจุ ๗,๘๔๘ ตารางเมตร และบ่อเก็บน้ำเสียในบ่อที่ ๓ ที่ผ่านการบำบัดแล้วยังสามารถนำมาล้างคอกสุกร

หมุนเวียนได้ นอกจากนี้ในช่วงฤดูแล้งเป็นฤดูร้อนยังมีเพื่อนบ้านมาขอน้ำเสียซึ่งมีปุยมูลสุกรนำไปใส่
ไร่มันสำปะหลังที่อยู่ต่างอำเภอไม่ไกลกับที่เอกชนว่านาข้าวได้รับความเสียหาย ซึ่งตรงกับรายงานของเจ้าหน้าที่
จากกรมควบคุมมลพิษที่เข้าตรวจสอบฟาร์มเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๓ ดังที่ได้เรียนข้างต้นว่า “ทางฟาร์ม
มีระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อ Biogas ตามด้วยบ่อกักเก็บน้ำเสีย จำนวน ๓ บ่อ ไม่พบว่ามีการระบายน้ำเสีย
ออกสู่ภายนอก” ซึ่งน้ำเสียจากบ่อบำบัดหมดไปได้ ๓ กรณี คือ (๑) จากการนำกลับมาใช้หมุนเวียนในการ
ล้างคอกสุกร (๒) การสูบน้ำมูลสุกรในบ่อขึ้นมาตาก และ (๓) การให้เพื่อนบ้านสูบน้ำไปใช้ การที่เอกชนบางคน
กล่าวอ้างว่านาข้าวได้รับความเสียหาย บางคนครึ่งไร่ บางคนอาจถึง ๑ ถึง ๒ ไร่ ก็อาจเป็นไปได้ (ซึ่งทางรัฐบาล
ได้ชดเชยค่าเสียหายให้ทุกปี) แต่ไม่ใช่เกิดจากการปล่อยน้ำเสียออกจากฟาร์ม เพราะปีนี้ฝนแล้งมาก ข้าวในนา
เสียหายกันทุกคน นาของผูุ้ธรณ์เองก็เสียหายไม่น้อย ที่นา ๑ ไร่มีต้นข้าวเพียงไม่กี่ต้นที่เหลือเป็นหญ้าวัชพืช
ขึ้นเต็มไปหมดเหตุจากฝนแล้งและฝนทิ้งช่วง น้ำฝนมาหนักตอนปลายฤดูตอนที่ต้นข้าวตายและเสียหาย
บางส่วนแล้ว น้ำที่มีลักษณะดำคล้ำก็มีใช้เกิดจากน้ำจากฟาร์มแต่เกิดจากน้ำฝนที่ตกหนักในปลายฤดูกวาดล้าง
ปฏิกูลจากบ้านเรือน จากป่าโนนใหญ่และวัชพืชเน่าตาย จากไร่มันสำปะหลัง จากไร่นาบางพารา ซึ่งล้วนแต่ใส่ปุ๋ย
เต็มไปหมด มีทั้งปุ๋ยคอกและปุ๋ยวิทยาศาสตร์ลงสู่ไร่นา แม่น้ำในสระของนางเพียร สุทวัน ที่อยู่เหนือฟาร์ม
ไม่มีทางที่น้ำจากฟาร์มจะไหลย้อนขึ้นไปได้ก็ดำคล้ำจนปลาตายไม่ใช่น้อย โดยผูุ้ธรณ์ได้เรียนชี้แจง
ให้ทางองค์การบริหารส่วนตำบลอิเซทราบแล้ว การกล่าวอ้างยังไม่มีการตรวจพิสูจน์จากการทางการ
ยังฟังไม่ได้เป็นยุติ ประกอบกับนาข้าวที่อ้างว่าเสียหายเกิดขึ้นเพียงปีละ ๑ ครั้ง มีผู้อ้างว่าเสียหาย ๖ ราย
เนื้อที่ประมาณ ๑๐ ไร่ ค่าชดเชยตามราคาทางราชการไร่ละ ๔๐๐ บาท เป็นเงินเพียง ๔,๐๐๐ บาท
ย่อมสามารถตกลงชดเชยค่าเสียหายกันได้ จะอ้างมาเป็นเหตุในการไม่ต่อใบอนุญาตย่อมฟังไม่ขึ้นเช่นเดียวกัน
ข้อ ๕ ในรอบปีนี้ผูุ้ธรณ์และทีมงานทำงานหนักมาก เพื่อให้ผลงานออกมาดีไม่ก่อสร้างปัญหาให้เกิดขึ้น
กับเพื่อนบ้าน ไม่ว่าทั้งทางด้านสุขลักษณะอนามัยและทางด้านสิ่งแวดล้อม ยอมลงทุนเพื่อให้ปัญหาจบสิ้นไป
แม้ว่าจะเป็นหนี้ธนาคารเพิ่มขึ้น ขอยืนยันว่าในจังหวัดศรีสะเกษซึ่งมีฟาร์มสุกรกว่า ๕๐ หลัง ไม่มีผู้ประกอบการ
รายใดลงทุนดำเนินการสร้างระบบกำจัดกลิ่นได้ดีเทียบเท่าฟาร์มของผูุ้ธรณ์ การบริหารจัดการในเรื่อง
ความสะอาดทั้งภายในและภายนอกอาคารโรงเรือน ในเรื่องการบำบัดน้ำเสียและสิ่งแวดล้อม ผูุ้ธรณ์ได้
ดำเนินการอย่างดีที่สุด จนกระทั่งบริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ได้มอบประกาศเกียรติคุณ
ประสิทธิภาพในการเลี้ยงสุกรขุน สาขาจังหวัดศรีสะเกษ ดีเด่นอันดับที่ ๑ ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๓ กระนั้น
ก็ตามแม้ว่าจะได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขดีเพียงไร ยังไม่เป็นที่พอใจของชาวบ้านบางคน ซึ่งมีกลุ่มคนเพียง
ไม่กี่คนหรือแม้แต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็ยังไม่ยอมรับ จะเห็นได้ว่า ผูุ้ธรณ์ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างฟาร์ม
เลี้ยงสุกรตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จนถึงปัจจุบันเป็นเวลาเกือบ ๗ ปี แต่ผูุ้ธรณ์ได้เลี้ยงสุกรจริงเพียง ๓ ปี
ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นคนเดียวกับปัจจุบันไม่เคยอนุญาตเลย ผูุ้ธรณ์ต้องใช้สิทธิในอุธรณ์ทุกครั้ง ในครั้งนี้
ก็เช่นเดียวกันไม่อนุญาตเหมือนเดิม ทั้ง ๆ ที่เป็นผู้กำหนดให้ผูุ้ธรณ์ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการกำจัดกลิ่นใหม่
เสียค่าใช้จ่ายเป็นเงินมิใช่น้อย ต้องกู้เป็นหนี้เพิ่มขึ้นหลายแสนบาท สุดท้ายก็ไม่อนุญาตเช่นเดิม ข้อ ๖ การที่
เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ต่อใบอนุญาตให้แก่ผูุ้ธรณ์ในครั้งนี้เป็นมาตรการที่รุนแรงมาก ส่งผลกระทบอย่างมาก
ต่อชีวิตและครอบครัวของผูุ้ธรณ์ ครอบครัวคนงาน และรวมตลอดถึงประเทศชาติด้วย ในส่วนของผูุ้ธรณ์
ในระหว่างอุธรณ์ที่ยังไม่ได้เลี้ยงสุกรก็จะขาดรายได้ที่จะผ่อนชำระหนี้ต่อธนาคารเจ้าหนี้ ดอกเบี้ยจะเพิ่มขึ้น
ตามไปด้วยอาจถึงขั้นเจ้าหนี้ประกาศขายทอดตลาดทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันที่ถูกยึดไว้ได้ และหากไม่ได้รับการ
ต่อใบอนุญาตครอบครัวผูุ้ธรณ์ก็จะสิ้นเนื้อประดาตัวหมดสิ้นทุกสิ่งทุกอย่าง สำหรับคนงานก็ขาดรายได้
เลี้ยงครอบครัว ประเทศชาติก็ขาดรายได้จากภาษีที่จะพึงได้ ทั้ง ๆ ที่ผูุ้ธรณ์มิได้กระทำความผิดแต่ประการใด
ดำเนินการตามกฎหมายระเบียบและกฎหมายที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัดทุกประการ การอ้างเหตุผลที่ไม่ต่อ
ใบอนุญาตให้แก่ข้าพเจ้าไม่มีน้ำหนักเพียงพอ ไม่สมเหตุสมผล ไม่สุจริตยุติธรรม และไม่ชอบด้วยกฎหมาย

เป็นการตั้งธง...

เป็นการตั้งธงไว้ล่วงหน้าว่าถึงอย่างไรก็ไม่มีการต่อใบอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์อย่างแน่นอน การพิจารณาใช้เวลาถึง ๒ เดือน อ้างว่ารอข้อมูลจากส่วนราชการ แต่ก็ไม่มีเหตุผลหรือข้อมูลจากส่วนราชการใด ๆ มาประกอบการพิจารณา ตามที่อ้างแต่อย่างใด เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เป็นการรุแก่อำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยแท้

เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๒ ได้ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างผู้อุทธรณ์และนางเพียร สุทาวัน ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร และตัวแทนราษฎรที่ได้รับผลกระทบกลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการของฟาร์มสุกรและหลังจากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีคำวินิจฉัยแล้วเห็นว่าคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ชอบด้วยกฎหมาย เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ดำเนินการดังนี้ ๑) วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ ออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ผู้อุทธรณ์ ซึ่งในข้อ ๒ ระบุข้อความไว้ด้วยว่า “ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขโดยเฉพาะ ดังต่อไปนี้ (๑) ต้องไม่ก่อให้เกิดมลภาวะ มลพิษ และมีกลิ่นเหม็น ส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิตของประชาชนในชุมชน (๒) ต้องปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นอย่างเคร่งครัด” ๒) วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ร่วมประชุมรับฟังปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหากลิ่นมูลสุกรฟาร์มบ้านน้อยดงเมือง ซึ่งผู้อุทธรณ์จะปรับระบบป้องกันกลิ่นหลังจากนำหมูก่อในปลายเดือนมีนาคม ๒๕๖๓ ซึ่งระบบนี้อาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีผู้ดูแลระบบบอกว่าสามารถแก้ปัญหาเรื่องกลิ่นได้ ๓) วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๓ ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบและติดตามการดำเนินการแก้ไขปัญหากลิ่นจากมูลสุกร ๔) วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ผู้อุทธรณ์แจ้งการแก้ไขปัญหากลิ่นจากมูลสุกรภายในฟาร์ม โดยใช้วิธีสร้างเป็นห้องกำจัดกลิ่นตามแบบบริษัท ซีพีเอฟ จำกัด (มหาชน) ซึ่งไม่ได้ดำเนินการตามที่แจ้งในที่ประชุมวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ แต่ดำเนินการตามหนังสือผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๓ เรื่อง แจ้งแผนการแก้ไขปัญหากลิ่นจากมูลสุกร ๕) วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓ คณะกรรมการตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาผลกระทบจากฟาร์มสุกรบ้านน้อยดงเมือง หมู่ที่ ๙ ตำบลลิเซ่ ร่วมกับส่วนราชการ ตัวแทนประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ผู้ประกอบการ ร่วมประชุมและตรวจติดตามการแก้ไขปัญหากลิ่นจากมูลสุกรภายในฟาร์มตามที่ผู้ประกอบการแจ้ง ๖) วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ องค์การบริหารส่วนตำบลลิเซ่ได้รับหนังสือร้องเรียนการได้รับผลกระทบจากกลิ่นมูลสุกร ประกอบได้รับหนังสืออำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ ที่ ศก ๒๑๑๘/๑๓๔๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เรื่อง ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการประกอบกิจการฟาร์มหมูส่งกลิ่นเหม็น ๗) วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ ประชุมคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินการแก้ไขปัญหามลพิษจากฟาร์มสุกรบ้านน้อยดงเมือง หมู่ที่ ๙ เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และออกตรวจสอบเข้าตรวจสอบในพื้นที่ แต่ผู้ประกอบการไม่ให้ความร่วมมือไม่อนุญาตให้เข้าข้างในคอกโรงเรือน ๘) วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งที่ ๒๙๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ เรื่อง คำสั่งให้ระงับหรือขจัดเหตุรำคาญภายใน ๗ วันนับแต่ได้รับคำสั่ง ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ และองค์การบริหารส่วนตำบลลิเซ่ได้รับหนังสือจากผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ แจ้งว่าได้ดำเนินการตามคำสั่งทุกประการ และได้รายงานภาพถ่ายก่อนทำความสะอาดประกอบด้วยภาพวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๓ และภาพวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๓ และภาพถ่ายหลังทำความสะอาดประกอบด้วยภาพวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ และภาพวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๓ เท่านั้น แสดงให้เห็นว่าไม่ได้ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และไม่ได้ดำเนินการตามแผนการปฏิบัติงาน ๙) วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับเรื่องร้องเรียนว่ามีได้รับผลกระทบจากกลิ่นมูลสุกร ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นลงพื้นที่บันทึกถ้อยคำผู้ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการฟาร์มสุกรและบันทึกข้อมูลความรู้สึกรับกลิ่นเหม็นจากฟาร์มสุกร ๑๐) วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งที่ ๓๒๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ เรื่อง คำสั่งให้ระงับหรือขจัดเหตุรำคาญ ครั้งที่ ๒ ภายใน ๗ วันนับแต่ได้รับคำสั่ง ทุกวันที่ดำเนินการ ให้รายงานก่อนปฏิบัติ ขณะปฏิบัติ และหลังปฏิบัติ ซึ่งผู้อุทธรณ์

ได้รับคำสั่ง...

ได้รับคำสั่งเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๓ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับหนังสือจากผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๓ แจ้งว่าได้ดำเนินการตามคำสั่งทุกประการ และรายงานภาพถ่ายก่อนทำความสะอาด วันที่ ๔ และ ๗ กันยายน ๒๕๖๓ ภาพขณะทำความสะอาด มีเพียงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๓ และไม่รายงานภาพ หลังทำความสะอาด แสดงให้เห็นว่าไม่ได้ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และไม่ได้ดำเนินการ ตามแผนการปฏิบัติงาน ๑๑) วันที่ ๑๕ - ๑๖ กันยายน ๒๕๖๓ เจ้าหน้าที่จากกรมควบคุมมลพิษนำเครื่องมือ ติดตั้งและเก็บตัวอย่างกลิ่นรอบบริเวณฟาร์มสุกร และมีการประชุมชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ควบคุมมลพิษ ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย เจ้าพนักงานสาธารณสุข คณะกรรมการตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินการ แก้ไขปัญหาผลกระทบจากฟาร์มสุกร ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และผู้ได้รับผลกระทบ ๑๒) วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้งจากราษฎรในพื้นที่ว่ามีน้ำเสียจากฟาร์มสุกร ของผู้อุทธรณ์ไหลลงสู่นาข้าวเกษตรกร ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นลงพื้นที่ตรวจสอบ ข้อเท็จจริงพบว่าเป็นน้ำสีดำคล้ำ มีกลิ่น ไหลออกจากพื้นที่ฟาร์มสุกรของผู้อุทธรณ์ผ่านคันดินที่โดนกัดเซาะไหล ลงสู่นาข้าว และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบ แก้ไข และควบคุมการปล่อยน้ำเสีย จากฟาร์มสุกร ๑๓) วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับหนังสือเรื่องร้องเรียนว่ามีน้ำเสียไหลออก จากพื้นที่ฟาร์มสุกรไหลลงสู่ที่นาเกษตรกร และได้รับผลกระทบจากฟาร์มสุกรส่งกลิ่นเหม็น องค์การบริหารส่วน ตำบลลิเซ จึงออกคำสั่งให้ระงับหรือขจัดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ครั้งที่ ๓ ตามคำสั่งเลขที่ ๓๘๘/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๓ โดยให้ระงับและควบคุมเหตุรำคาญให้หมดสิ้นไปภายใน ๗ วันนับแต่ได้รับคำสั่ง และให้รายงานการดำเนินการพร้อมภาพถ่ายก่อนปฏิบัติ ขณะปฏิบัติ และหลังปฏิบัติให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ทราบในวันถัดไปทุกวัน ผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ ๑๔) วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ ได้รับหนังสือจากผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ได้ดำเนินการตามคำสั่งทุกประการ แต่ไม่ได้รายงานภาพถ่าย ก่อนปฏิบัติ ขณะปฏิบัติ และหลังปฏิบัติให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบในวันถัดไปทุกวัน มีเพียงภาพถ่ายแสดง การทำความสะอาดของวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ และไม่ได้ดำเนินการระงับหรือขจัดเหตุรำคาญให้หมดสิ้น ภายใน ๗ วัน (รับทราบคำสั่งวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ ต้องดำเนินการภายในวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๓) แสดงให้เห็นว่าไม่ได้ดำเนินการตามคำสั่งที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นให้รายงานการดำเนินการ พร้อมภาพถ่าย ก่อนปฏิบัติ ขณะปฏิบัติ และหลังปฏิบัติให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบในวันถัดไปทุกวัน และไม่ได้ดำเนินการ ระงับหรือขจัดเหตุรำคาญให้หมดสิ้นภายใน ๗ วัน และวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ องค์การบริหารส่วนตำบลลิเซ ยังได้รับการร้องเรียนประชาชนได้รับกลิ่นเหม็น ๑๕) วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๓ ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอ ต่อใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพสำหรับประกอบการเลี้ยงสุกร องค์การบริหารส่วน ตำบลลิเซตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำขอและให้ส่งเอกสารประกอบคำขอเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา อีกทั้งการพิจารณาต่อใบอนุญาตหรือออกใบอนุญาตจำเป็นต้องมีข้อมูล ข้อเท็จจริงหลายประการเพื่อ ประกอบการพิจารณา เช่น ผลการตรวจวัดกลิ่นจากกรมควบคุมมลพิษ ความเห็นเจ้าพนักงานสาธารณสุข และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ซึ่งการรวบรวมข้อมูลยังไม่แล้วเสร็จจึงแจ้งการขยายการพิจารณาออกไปอีก ๒ ครั้ง ถึงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ๑๖) วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำร้องทั่วไป ร้องเรียนผลกระทบจากฟาร์มสุกร คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงร่วมกับผู้ประกอบกิจการ และผู้ได้รับ ผลกระทบ ลงพื้นที่ร่วมตรวจสอบข้อเท็จจริงนาข้าวของราษฎรที่ได้รับความเสียหายในวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบตามข้อร้องเรียน ซึ่งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีพื้นที่ นาข้าวได้รับผลกระทบจากน้ำเสียไหลออกจากฟาร์มสุกรของผู้อุทธรณ์ เกษตรกรได้รับความเสียหายจำนวน ๑๑ ราย พื้นที่ได้รับความเสียหาย ๒๐ ไร่ ๓ งาน ๑๗) วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ องค์การบริหารส่วนตำบลลิเซ ประชุมร่วมกับศูนย์ดำรงธรรมอำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดศรีสะเกษ ในการพิจารณาดำเนินกิจการ ฟาร์มสุกรผู้อุทธรณ์และฟาร์มสุกรนางเพียร สุทาว์น ที่ส่งผลกระทบต่อชุมชน ๑๘) วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งที่ ๘๒๐/๒๕๖๓ เรื่อง แจ้งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ ๑๙) วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ องค์การบริหารส่วนตำบลอิเซได้รับหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๗/๑๐๐๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แจ้งผลการตรวจวัดความเข้มข้น ปรากฏว่าสถานที่เลี้ยงสุกรของผูุ้ธรณ์ จุดที่ ๑) บริเวณริมรั้วฟาร์มด้านทิศเหนือ (บริเวณที่มีกลิ่นรุนแรงที่สุด) มีค่าระดับความเข้มข้น เท่ากับ ๓๐.๙๐ หน่วย จุดที่ ๒) บริเวณริมรั้วฟาร์มด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ (จุดใต้ลม) ห่างจากจุดที่ ๑ ด้านทิศตะวันออก ประมาณ ๕๐ เมตร มีค่าระดับความเข้มข้น เท่ากับ ๒๔.๖๙ หน่วย ซึ่งมีค่าเกินมาตรฐานความเข้มข้นตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ จากการดำเนินการของการบริหารส่วนตำบลอิเซจะเห็นได้ว่าเป็นการดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาของประชาชน และการออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เล่มที่ ๑ เลขที่ ๐๐๗ ปี ๒๕๖๓ ออกให้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒ ระบุข้อความว่า “ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขโดยเฉพาะ ดังต่อไปนี้ (๑) ต้องไม่ก่อให้เกิดมลภาวะ มลพิษ และมีกลิ่นเหม็น ส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตของประชาชนในชุมชน (๒) ต้องปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น อย่างเคร่งครัด” เนื่องจากได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับกลิ่นเหม็นจากฟาร์มสุกร ส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตของประชาชน ซึ่งมีค่าเกินมาตรฐานความเข้มข้น ตามประกาศกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ อีกทั้งสถานประกอบการของผูุ้ธรณ์ไม่มีระบบควบคุมการระบายน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพทำให้น้ำเสียไหลออกจากฟาร์มสู่พื้นที่ของเอกชนส่งผลกระทบต่อพืชผลทางการเกษตรนาข้าว ได้รับความเสียหาย ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อ ๒(๑) และจากการที่ประชาชนในพื้นที่ได้รับกลิ่นเหม็นจากฟาร์มสุกร ส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำสั่งให้ระงับหรือขอจัดเหตุเดือดร้อน รำคาญรวม ๓ ครั้ง แต่ผูุ้ธรณ์ไม่สามารถระงับหรือขอจัดเหตุเดือดร้อนรำคาญได้ อีกทั้งไม่ได้ดำเนินการระงับ หรือขอจัดเหตุรำคาญตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ครั้งที่ ๓ ให้หมดสิ้นภายใน ๗ วัน (รับทราบคำสั่งวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ ต้องดำเนินการภายในวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๓) แต่รายงานภาพถ่ายการทำความสะอาดเฉพาะ วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ แสดงให้เห็นว่าผูุ้ธรณ์ไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขโดยเฉพาะ (๒) ต้องปฏิบัติตาม ระเบียบกฎหมาย และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นอย่างเคร่งครัด ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลอิเซ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๖ ผู้ประกอบกิจการตามประเภทที่กำหนดไว้ ในข้อ ๔ ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้า จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์อันเกี่ยวกับสุขลักษณะและมาตรการ ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ดังต่อไปนี้ (๑) สถานที่ประกอบกิจการจะต้องตั้งอยู่ในทำเลที่จะทำารระบายน้ำ โสโครกไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะหรือระบบบำบัดน้ำเสียได้โดยสะดวก และการระบายน้ำโสโครกจะต้อง ไม่ทำให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียง... (๗) จะต้องปฏิบัติตามการทุกอย่างเพื่อให้ถูกต้อง ตามสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ สถานประกอบการของผูุ้ธรณ์ไม่มีระบบควบคุมการระบายน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพทำให้น้ำเสียไหลออก จากฟาร์มสู่พื้นที่ของเอกชนส่งผลกระทบต่อพืชผลทางการเกษตรนาข้าวได้รับความเสียหาย ซึ่งไม่เป็นไปตาม ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลอิเซ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๖ (๑) จากผลการตรวจวัดความเข้มข้นพบว่า สถานประกอบการฟาร์มสุกรของผูุ้ธรณ์ มีค่าเกินมาตรฐาน ความเข้มข้น ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าความเข้มข้น ของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ แสดงให้เห็นว่าผูุ้ธรณ์ไม่สามารถปรับปรุงระบบบริหาร จัดการฟาร์มให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และไม่ส่งกลิ่นเหม็นสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับประชาชน ในพื้นที่รอบ ๆ ฟาร์ม ตามข้อที่ ๒ ของบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างผูุ้ธรณ์และนางเพียร สุทวัน

ผู้ประกอบการ...

ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร และตัวแทนราษฎรที่ได้รับผลกระทบกลิ่นเหม็นจากการประกอบการของฟาร์มสุกร หมู่ที่ ๙ ตำบลลิเซ อำเภอบัวชุม จังหวัดศรีสะเกษ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๒

ศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี กรมอนามัย ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๔ พบว่า ๑) สภาพแวดล้อมของสถานที่เกิดเหตุ ผูุ้ทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรอยู่ห่างจากชุมชน ประมาณ ๒๐๐ เมตร และห่างจากโรงเรียนอีเซประมาณ ๕๖๐ เมตร ตั้งอยู่ในพื้นที่ประมาณ ๑๐ ไร่ เลี้ยงสุกรขุน เพื่อส่งบริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) โดยใช้เวลาเลี้ยงประมาณ ๕ เดือน ๑๕ วัน ระยะเวลา ๑ ปี สามารถเลี้ยงได้ ๒ รุ่นและใช้เวลาพักฟาร์มหลังจากการจำหน่ายสุกรประมาณ ๑ เดือน มีโรงเรือนสำหรับเลี้ยงสุกร ๓ โรงเรือน มีคนงานดูแลฟาร์ม จำนวน ๔ คน ประกอบด้วย ส่วนที่ ๑ โรงเรือนเลี้ยงสุกร เป็นฟาร์มเลี้ยงสุกรระบบปิด ขนาด ๑๕ x ๖๕ เมตร โครงสร้างทำด้วยเหล็กและเสาทำด้วยปูน หลังคามุงด้วยเมทัลชีท ผังคอกก่อด้วยอิฐบล็อก พื้นด้วยคอนกรีต ด้านหน้าเป็นแพตเตอร์น้ำสำหรับให้ความเย็นและปรับอุณหภูมิ ด้านหลังมีพัดลมดูดอากาศ หลังพัดลมดูดอากาศเป็นห้อง มีแพตเตอร์น้ำกันอีกชั้น และมีแผงถาดด้านหลังอีกชั้นหนึ่ง ภายในอาคารแบ่งเป็นคอกเลี้ยงสุกรโดยก่ออิฐฉาบปูนขนาด ๖ x ๘ เมตร จำนวน ๑๖ คอก เป็นช่องเดินทะลุระหว่างคอก จำนวนทั้งสิ้น ๓ โรงเรือน สุกรที่เลี้ยงในหนึ่งโรงเรือนประมาณ ๖๐๐ ตัว ส่วนที่ ๒ ระบบบำบัดน้ำเสีย โดยรวบรวมน้ำเสียจากแต่ละโรงเรือนด้วยระบบท่อลงสู่ระบบผลิตไบโอแก๊สและมีบ่อพักน้ำเสีย จำนวน ๒ บ่อ ส่วนที่ ๓ รั้วและโรงเก็บอาหารสุกร รั้วกันด้วยเมทัลชีท สูงประมาณ ๒.๕๐ เมตร กันระหว่างทิศตะวันออกและทิศใต้ ๒) ข้อมูลด้านผลกระทบ จากการสอบถามผู้อยู่อาศัยโดยรอบฟาร์มเลี้ยงสุกร จำนวน ๑๕ ราย ทุกรายได้ข้อมูลแนวทางเดียวกันว่า ได้กลิ่นเหม็นเกือบทุกวันเป็นช่วง ๆ ตามทิศทางลม ทั้งในช่วงเช้า บ่าย และกลางคืน ตั้งแต่เริ่มเลี้ยงจนถึงขายสุกร เวลาได้กลิ่นเหม็นรู้สึกคลื่นไส้ หน้ามืด วิงเวียน มีผื่นขึ้นตามร่างกาย บางรายนาข้าวที่อยู่หลังฟาร์มได้รับความเสียหาย ข้าวตายจากน้ำที่ไหลออกจากฟาร์ม ๓) องค์การบริหารส่วนตำบลลิเซมีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลิเซ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๔ ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องมีการควบคุมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลิเซ กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลานหรือแมลง และข้อ ๖ ผู้ประกอบการตามประเภทที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้าจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์อันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้ (๑) สถานที่ประกอบการจะต้องตั้งอยู่ในทำเลที่จะทำรางระบายน้ำโสโครกไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ หรือระบบบำบัดน้ำเสียได้โดยสะดวก และการระบายน้ำโสโครกจะต้องไม่ทำให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียง ส่วนข้อบัญญัติท้องถิ่นฉบับใหม่อยู่ระหว่างลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๔) ในขณะที่ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง ไม่พบการเลี้ยงสุกรเนื่องจากได้จำหน่ายสุกรออกไปหมดแล้ว และไม่มีกลิ่นเหม็นมีเพียงแต่น้ำมูลสุกรในบ่อออกมาตากแดดไว้ และจากการลงพื้นที่สอบถามชาวบ้านหมู่ ๙ และหมู่ ๑๒ ทั้งผู้ร้องเรียนและผู้ได้รับผลกระทบแจ้งว่า ได้รับกลิ่นเหม็นเกือบทุกวัน ตั้งแต่เริ่มเลี้ยงสุกรจนจำหน่ายสุกร และชาวบ้านบางรายที่มีนาติดกับบริเวณทิศตะวันตกของฟาร์มได้รับความเสียหายจากน้ำมูลสุกรไหลลงที่นาข้าวช่วงหน้าฝน แต่ขณะลงพื้นที่ที่นาข้าวได้เก็บเกี่ยวข้าวแล้ว และบริเวณที่นาได้แห้งหมดแล้ว

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผูุ้ทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรือไม่ อย่างไร

จากข้อเท็จจริง...

จากข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรในลักษณะที่เป็นการค้า ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ใช้ได้ถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๓ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอต่อใบอนุญาตก่อนวันสิ้นอายุ แต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีคำสั่งแจ้งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเงื่อนไขโดยเฉพาะ รวมถึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น ประกอบกับได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนในพื้นที่ว่าได้รับกลิ่นเหม็นจากฟาร์มสุกรส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิต อีกทั้งเห็นว่าสถานประกอบการไม่มีระบบควบคุมการระบายน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพทำให้น้ำเสียไหลออกจากฟาร์มสู่พื้นที่ของเอกชนและพืชผลทางการเกษตรได้รับความเสียหาย ผู้อุทธรณ์โต้แย้งว่า สถานประกอบการมีระบบกำจัดกลิ่นที่มีประสิทธิภาพ มีหนังสือรับรองจากบริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และได้เชิญเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาตรวจสอบแล้ว ระบบควบคุมการระบายน้ำเสียใช้การบำบัดแบบ Biogas โดยไม่มีการระบายน้ำเสียออกสู่ภายนอก น้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วถูกนำไปใช้หมุนเวียนในการล้างคอก สบน้ำมูลสุกรขึ้นมาตาก และให้เพื่อนบ้านสูบน้ำไปใช้ ผู้ที่อ้างว่าพืชผลทางการเกษตรได้รับความเสียหายไม่ได้เกิดจากการปล่อยน้ำเสียออกจากฟาร์มแต่เป็นผลจากฝนตกหนักและชะล้างสิ่งปฏิกูลจากบ้านเรือน จากป่า ไร่มันสำปะหลัง และไร่ยางพารา สำหรับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี พบว่า มีผู้ได้รับความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์โดยก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นกลิ่นเหม็นเกือบทุกวันเป็นช่วง ๆ ตามทิศทางลม ทั้งในช่วงเช้า บ่าย และกลางคืน ตั้งแต่เริ่มเลี้ยงจนถึงขายสุกร เวลาได้กลิ่นเหม็นรู้สึกคลื่นไส้ หน้ามืด วิงเวียน มีผื่นขึ้นตามร่างกาย บางรายนาข้าวที่อยู่หลังฟาร์มได้รับความเสียหาย ข้าวตายจากน้ำที่ไหลออกจากฟาร์ม ประกอบกับกรมควบคุมมลพิษมีหนังสือที่ ทส ๐๓๐๗/๑๐๐๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ แจ้งผลการตรวจวัดความเข้มข้น ปรากฏว่าสถานประกอบการของผู้อุทธรณ์ จุดที่ ๑) บริเวณริมรั้วฟาร์มด้านทิศเหนือ (บริเวณที่มีกลิ่นรุนแรงที่สุด) มีค่าระดับความเข้มข้น เท้ากับ ๓๐.๙๐ หน่วย จุดที่ ๒) บริเวณริมรั้วฟาร์มด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ (จุดใต้ลม) ห่างจากจุดที่ ๑ ด้านทิศตะวันออกประมาณ ๕๐ เมตร มีค่าระดับความเข้มข้น เท้ากับ ๒๔.๖๙ หน่วย ซึ่งจุดที่ ๑) มีค่าเกินมาตรฐานความเข้มข้นตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากสถานที่เลี้ยงสัตว์

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลิเซ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๔ กำหนดให้กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลานหรือแมลง และข้อ ๖ ผู้ประกอบกิจการตามประเภทที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้าจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์อันเกี่ยวกับสุขลักษณะและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติว่า ข้อ ๒๒ สถานประกอบการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทางความสั่นสะเทือนของเสียงอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น ในกรณีที่มีเหตุอันควร ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ข้อ ๒๓ ในระหว่างที่ยังไม่มีประกาศของรัฐมนตรีเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาปรับใช้โดยอนุโลมจนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามกฎหมายอื่นใช้บังคับ การที่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ แต่ไม่สามารถควบคุมกลิ่นเหม็นที่เกิดจากการดำเนินกิจการได้ ก่อให้เกิดผลกระทบแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

จนเป็นเหตุ...

จนเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ และผลการตรวจวัดกลิ่นมีค่าเกินมาตรฐานความเข้มข้นตามประกาศกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจาก
สถานที่เลี้ยงสัตว์ จึงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และกฎหมาย
อื่นที่เกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจริง

ประเด็นที่สอง คำสั่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโอ๊ะเจ้า พนักงานท้องถิ่น ที่ ๘๒๐/๒๕๖๓
ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ไม่ต่อใบอนุญาตให้ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร โดยอาศัยอำนาจตามความใน
มาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า ๑) ในขณะที่ยื่นคำสั่ง นายสุวรรณ โสดา ดำรงตำแหน่งนายกองค์การ
บริหารส่วนตำบลโอ๊ะเจ้า เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งตามมาตรา ๕๖ ได้ ๒) ก่อนออกคำสั่ง
เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มอบหมายเจ้าหน้าที่ให้เข้าตรวจสอบข้อเท็จจริง และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ส่งเอกสารหลักฐาน
เพิ่มเติมประกอบการพิจารณาเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น กฎกระทรวง
และเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตแล้ว ถือได้ว่าให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสได้
โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อีกทั้งในคำสั่งทางปกครองได้แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุง
การประกอบกิจการให้ถูกต้อง ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณา
ข้อสนับสนุนการใช้ดุลพินิจ เป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่ได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่ถูกต้อง ระยะเวลาอุทธรณ์ขยายเป็นหนึ่งปีตาม
มาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ๓) เมื่อพิจารณาจากเอกสารหลักฐานที่ได้รับ พิจารณาเห็นว่า
ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงสุกร ในลักษณะที่เป็นการค้า แต่จากการ
ตรวจวัดระดับความเข้มข้นพบว่า มีค่าเกินมาตรฐานตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติ
ไม่ถูกต้องตามข้อ ๒๒ แห่งกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐
และตามข้อ ๖ (๑) ของเทศบัญญัติข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโอ๊ะเจ้า เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็น
อันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงชอบที่จะอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีคำสั่งไม่ต่อใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ
ให้แก่ผู้อุทธรณ์ คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการปรับปรุง
ระบบฟาร์มสุกรที่สามารถควบคุมกลิ่นได้ ไม่ก่อให้เกิดมลพิษจนเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณ
ใกล้เคียงแล้ว ผู้อุทธรณ์สามารถยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อไปได้

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีควินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งนายกองค์การบริหารส่วน
ตำบลโอ๊ะเจ้า พนักงานท้องถิ่นที่ ๘๒๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

๐๕๕ ๕๖๓

(นายดนัย ธีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

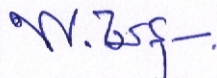
(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

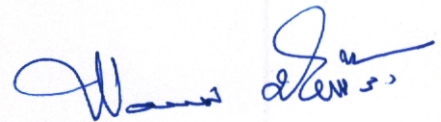
(นายณรงค์ดี สุขสมบูรณ์)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

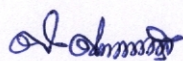
(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพลธรรม ปันตะ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นายศุภมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ